

OKRUŽNI SUD U MITROVICI

K Br. 32/09

22. april 2010.

U IME NARODA

OKRUŽNI SUD U MITROVICI, u sudskom veću sastavljenom od EULEKS sudije Hajnalke Veronike Karpati kao predsednika sudskog veća, EULEKS sudija Klausa Junga i Nikolaja Enčeva kao članova veća, uz učešće Tare Kan EULEKS pravnog referenta u svojstvu zapisničara, u krivičnom predmetu protiv;

Radivoja VIRIJEVIĆA, optuženog, prema optužnici Okružnog javnog tužioca PP. br. 75/2008 od 5. juna 2009., podnetoj pisarnici Okružnog suda u Mitrovici dana 15. juna 2009., za sledeća krivična dela:

- **Teško ubistvo**, suprotno članovima 146 i 147, tačka 3 Privremenog krivičnog zakona Kosova ("PKZK") u vezi člana 23 PKZK;
- **Neovlašćeno vlasništvo, kontrola, posedovanje ili upotreba oružja**, suprotno članu 328, stav (2) PKZK;

i

Darka VIRIJEVIĆA prema Predlogu za kažnjavanje Okružnog javnog tužilaštva KTM br. 10/08, od 16. septembra i podnetom istog dana za krivična dela:

- **Teško ubistvo**, suprotno članu 147, tačka 3 PKZK u vezi člana 23 PKZK
- **Neovlašćeno vlasništvo, kontrola, posedovanje ili upotreba oružja**, suprotno članu 328, stav (2) PKZK;

Nakon održavanja glavnog pretresa zatvorenog za javnost 23., 24. februara, 22., 24., 25. marta i 22. aprila 2010. godine, sve u prisusvu optuženih Radivoja Virijevića i Darka Virijevića, njihovih branilaca Ljubomira Pantovića i Miodraga Brkljača, EULEKS javnog tužioca Nite Amin (osim na pretresu dana 22. aprila 2010. kada ju je menjala EULEKS javni tužilac Marija Bamijeh), oštećenih strana Slavice Devedžić i Dragice Tanasković, i nakon većanja veća i glasanja održanog 22. aprila 2010., shodno članu 392 stav (1) Privremenog zakona o krivičnom postupku Kosova (PZKPK), proglašava javno i u prisustvu optuženog, njegovog branioca Miodraga Brkljača, EULEKS javnog tužioca Marije Bamijeh i oštećenih strana Slavice Devedžić i Dragice Tanasković, sledeću

PRESUDU

I.) Optuženi **Radivoje VIRIJEVIĆ**, sin Uroša Virijevića i Olge Milentijević, rođen 17. avgusta 1965. godine u selu Zečeviče, opština Zubin Potok, kosovski Srbin, sa poslednjim poznatim prebivalištem u selu Veliko Rudare, opština Zvečan, sa završenom srednjom školom, bravar po profesiji, sa prosečnim primanjem od 35.000 – 40.000 srpskih dinara, oženjen, otac dvoje dece, nije ranije osuđivan, u pritvoru od 21. juna 2008.

je

PROGLAŠEN KRIVIM

A) – jer je optuženi dana 20. juna 2008. godine oko 23:00 časova, blizu kuće Todora Devedžića, u selu Veliko Rudare – opština Zvečan, u stanju duševne poremećenosti, izazvan neprekidnim ozbiljnim uvredama i pretećim SMS tekstualnim porukama poslatih od strane žrtve u periodu od dve nedelje pre incidenta, i doveden od strane žrtve i bez svoje krivice u stanje teškog šoka poslednjom SMS porukom žrtve poslatoj na mobilni telefon njegove ćerke gde se preti njegovoj porodici, ubio Todora Devedžića koristeći oružje AK-47, proizvedeno u “Zastavi” – Kragujevac, model M-70 AB, kalibar 7,62, sa serijskim brojem 13637, pucajući na vozilo žrtve koji se nalazio na mestu vožaća i vraćao se kući. Todor Devedžić je preminuo na licu mesta zbog mnogobrojnih rana od prodrlih metaka u glavu i grudi.

Čineći to, optuženi Radivoje Virijević je počinio i krivično je odgovoran za krivično delo

Ubistvo počinjeno u stanju duševne poremećenosti, suprotno članu 148 PKZK.

B) - jer je optuženi posedovao oružje AK-47, proizvedeno u “Zastavi” – Kragujevac, model M-70, kalibra 7,62, sa serijskim brojem 13637 bez važeće dozvole i iskoristio isto oružje da ubije Todora Devedžića 20. juna 2008. godine.

Čineći to, optuženi Radivoje Virijević je počinio i krivično je odgovoran za krivično delo

Neovlašćeno vlasništvo, kontrola, posedovanje ili upotreba oružja, suprotno članu 328, stav (2) PKZK.

II.) Optuženi Darko VIRIJEVIĆ, sin Radivoja Virijevića i Nade Karadžić, rođen 21. jula 1991. godine u Mitrovici, kosovski Srbin, sa poslednjim poznatim prebivalištem u selu Veliko Rudare, opština Zvečan, sa završenom srednjom školom, privremeni radnik, sa prosečnim primanjem manjim od 200 evra mesečno, neoženjen, nije prethodno osuđivan, u pritvoru od 21. juna 2008. do 18. septembra 2008. godine

je

PROGLAŠEN DA NIJE KRIV

jer nije dokazano da je 20. juna 2008. oko 23:00 bio sa svojim ocem, Radivojem Virijevićem i da mu je pomogao na bilo koji način kada je Radivoje Virijević ubio Todora Devedžića blizu kuće žrtve u selu Veliko Rudare. Takođe nije dokazano da je koristio ili sakrio ili pomogao da se sakrije oružje kojim je izvršeno ubistvo AK-47 sa serijskim brojem 13637.

ZBOG TOGA, optuženi Darko Virijević je

oslobođen

optužbe da je počinio krivično delo **teško ubistvo** po članu 147 tačka 3 u vezi člana 23 PKZK, shodno članu 390 tačka 3) PZKPK i

optužbe da je počinio krivično delo **neovlašćeno vlasništvo, kontrola, posedovanje ili upotreba oružja**, suprotno članu 328, stav (2) PKZK, shodno članu 390 tačka 3) PZKPK.

Optuženi Radivoje Virijević je

OSUĐEN

- na 6 /šest/ godina zatvorske kazne za krivično delo ubistvo počinjeno u stanju duševne poremećenosti /tačka A/
- na 2 /dve/ godine zatvorske kazne za krivično delo neovlašćeno držanje, kontrola, posedovanje ili upotreba oružja /tačka B/

Jedinstvena kazna je određena na 7 /sedam/ godina zatvora, shodno članu 71, stavu (1) i stavu (2) tačke 2 PKZK

Vreme provedeno u sudskom pritvoru od 21. juna 2008. je uračunato shodno članu 73 stavu (1) PKZK.

Oružje AK-47, proizvedeno u "Zastavi" – Kragujevac, model M-70 AB, kalibra 7,62, sa serijskim brojem 13637 se ovim oduzima shodno članu 60, stavu (1) i članu 328, stavu (5) PKZK.

Optuženi Radivoje Virijević će nadoknaditi svoj deo troškova krivičnog postupka shodno članu 102 stavu (1) PZKPK, osim troškova usmenog i pisanog prevođenja. Shodno članu 100, stavu (2) PZKPK, sud će doneti posebno rešenje o iznosu troškova kada se dobiju takvi podaci.

Shodno članu 103, stavu (1) PZKPK, troškovi krivičnog postupka po članu 99, stavu (2), podstavovima 1 do 5 PZKPK, neophodni troškovi optuženog Darka Virijevića i naknada i neophodni izdaci njegovog branioca, kao i troškovi usmenog i pisanog prevođenja biće isplaćeni iz budžetskih sredstava.

Imovinski zahtev oštećenih stranki je delimično odobren:

U roku od 15 dana nakon što ova presuda postane pravnosnažna, optuženi Radivoje Virijević je u obavezi da isplati 3.950 (tri hiljade devet stotina i pedeset) evra na ime materijalne štete oštećenj stranci Slavici Devedžić.

Ostatak imovinskog zahteva se upućuje na parnični postupak shodno članu 112, stavu (2) PZKPK.

OBRAZLOŽENJE

A. Istorijat postupka

Optužnica PP br. 75/08 od 5. juna 2009. podneta Okružnom sudu u Mitrovici od strane EULEKS tužioca Nite Amin, dana 15. juna 2005, tereti optuženog Radivoja Virijevića za teško ubistvo kršeći članove 146 i 147, stav (3), u vezi člana 23 PKZK (saučesništvo) i neovlašćeno vlasništvo, kontrola, posedovanje i upotreba oružja, kršeći član 328, stav (2) PKZK. EULEKS sudije su preuzele predmet 14. oktobra 2009. godine. Optužnica je potvrđena 14. decembra 2009. godine.

Okružni javni tužilac Ismet Ujkani je podneo Predlog za kažnjavanje PPM br. 10/08 protiv optuženog Darka Virijevića 16. septembra 2008., tereteći ga za saučesništvo u

teškom ubistvu kršeći član 147, stav (3) u vezi člana 23, i neovlašćeno vlasništvo, kontrolu, posedovanje ili upotrebu oružja kršeći član 328, stav (2) Krivičnog zakona Kosova (“KZK”)

Dva predmeta protiv Radivoja Virijevića i Darka Virijevića su spojena naredbom predsednika glavnog sudskog veća dana 17. februara 2010. godine. Glavni pretres je održan 23. i 24. februara, 22., 24. i 25. marta i 22. aprila 2010. Dana 25. marta 2010. godine su se čule završna reč tužioca Nite Amin i izjava oštećene strane Slavice Devedžić. Završne reči branilaca Ljubomira Pantovića i Miodraga Brkljača su se čule 22. aprila 2010. godine. Presuda je usmeno izrečena istog dana.

B. Nadležnost suda

Po članu 23, tačka 1) PZKPK, okružni sudovi su nadležni da vode krivične predmete koji uključuju optužbe za koje zakon dozvoljava izricanje kaznene presude od najmanje pet godina. Shodno članu 27, stav (1) PZKPK, teritorijalna nadležnost pripada sudu u okrugu gde je krivično delo navodno izvršeno.

Optuženi su optuženi za krivično delo teškog ubistva shodno članu 147 PKZK, koji dozvoljava izricanja zatvorske kazne u trajanju od najmanje deset godina. U optužnici u ovom predmetu je navodno optuženi učinio krivična dela u selu Veliko Rudare u opštini Zvečan, koji pripada Mitrovačkom okrugu.

Zbog toga, Okružni sud u Mitrovici je nadležni sudski organ koji vodi ovaj krivični postupak.

Dana 14. oktobra 2009. godine, predsednica Skupštine EULEKS sudija je izdala rešenje da EULEKS preuzme predmet P. br. 32/09 na osnovu članova 3.3 i 3.5 Zakona o nadležnosti, odabiru i dodeli predmeta EULEKS sudijama i tužiocima (“Zakon o nadležnosti”) i dodelila ga EULEKS sudijama u Okružnom sudu u Mitrovici. Dana 15. februara 2010., predsednica Skupštine EULEKS sudija je izdala rešenje da se preuzme predmet PPM br. 10/08 protiv Darka Virijevića i takođe ga dodelila EULEKS sudijama u Okružnom sudu u Mitrovici.

Zbog toga, EULEKS sudije koji su raspoređeni u Okružnom sudu u Mitrovici su nadležni da sude u ovom krivičnom predmetu. Veće je sastavljeno od EULEKS sudije krivičara Hajnalke Veronike Karpati kao predsedavajući sudija, i EULEKS sudija Klausua Junga i Nikolaja Enčeva kao članovi veća.

C. Rezime izvedenih dokaza

Tokom glavnog pretresa saslušani su sledeći svedoci:

- (1) Slavica Devedžić – oštećena strana, 23. februara 2010.
- (2) Dragomir Đurić – 24. februara 2010.
- (3) Veselin Kadić – policijski službenik, 24. februara 2010.
- (4) Svetislav Milosavljević – policijski službenik, 22. marta 2010.
- (5) Nada Virijević – 22. marta 2010.
- (6) Danijela Đurić – 22. marta 2010.
- (7) Radiša Milentijević – 22. marta 2010.
- (8) Ivan Milentijević – 22. marta 2010.
- (9) Nebojša Boljević – 24. marta 2010.
- (10) Nada Morina – veštak, 24. marta 2010.

Dana 25. marta 2010. godine, sledeći dokumenti su uneti u zapisnik:

- (11) Forenzički nalaz, od 23. oktobra 2008.
- (12) Nalaz psihologa, od 8. aprila 2009. zajedno sa nalazom o mentalnom zdravstvenom stanju Radivoja Virijevića, od 6. maja 2009.
- (13) Obdukcijski nalaz Tadora Devedžića, od 30. juna 2008.
- (14) Forenzički identifikacioni izveštaj, od 21. juna 2008.
- (15) Opisi, fotografije i skice mesta zločina
- (16) Inicijalni izveštaj o incidentu, od 21. juna 2008.
- (17) Izveštaj iz istrage od strane Svetislava Milosavljevca.
- (18) Policijski izveštaj od strane Branka Radosavljevića, od 21. juna 2008.
- (19) Izveštaj o pokretanju slučaja od strane Annunziata Ciaravolo.

Tokom ročišta na glavnom pretresu dana 25. marta 2010. godine, obojica optuženih su dali izjave i odgovarali na pitanja.

D. Ocena izvedenih dokaza

1. Činjenični nalazi

Nakon što su dokazi izvedeni tokom glavnog pretresa, sud smatra da su sledeće činjenice dokazane:

Nada Virijević, supruga optuženog Radivoja Virijevića, je bila u vezi sa oženjenim porodičnim prijateljem, Todorom Devedžićem, u trajanju od okvirno osam godina. Veza se završila i 6. juna 2008. godine Radivoje Virijević je o toj vezi saznao od svoje supruge, Nade.

Nakon prekida njihove veze, Todor Devedžić je poslao 71 SMS poruku na mobilni telefon Nade Virijević tokom petnaest dana, od 6. do 20. juna 2008. Radivoje Virijević je bio u posedu mobilnog telefona sve ovo vreme. U porukama se uzastopno tražilo da Nada

kontaktira Todora, i sadržale su pretnje kao što su: “moja mora da ostaneš pa makar i mrtva”¹ i “Nado, od sutra ćeš da budeš moja živa ili mrtva”²

Tokom tih petnaest dana dok je primao poruke, Radivoje Virijević je tražio od svojih rođaka Radiše Milentijevića i Ivana Milentijevića da kažu Todoru Devedžiću da prestane da šalje tekstualne poruke i da ostavi na miru porodicu Virijević. Dana 12. juna, ili približno tom datumu, oni su razgovarali sa Todorom, koji je odgovorio “Ja volim Nadu mene ne interesuju moja supruga i deca”. Todor je takođe zahtevao od rođaka da mu dovedu Nadu i izjavio je da bi oženio Nadu. Rođaci su obavestili Radivoja Virijevića o tom razgovoru. Todor je nastavio da šalje preteće poruke na mobilni telefon Virijevića.

Radivoje Virijević je potom naložio svojoj supruzi, Nadi, da razgovara sa Nebojšom Boljevićem, komandirom Todora Devedžića u srpskoj policijskoj stanici u Zvečanu, gde je Todor bio zaposlen. Ona je obavestila Boljevića da je Todor slao preteće poruke i tražila od njega da interveniše. Kada je Boljević razgovarao o tom pitanju sa Todorom, on je porekao da je slao poruke niti da je imao bilo kakav kontakt sa porodicom Virijević. Nakon toga, Todor je nastavio da šalje preteće tekstualne poruke na mobilni telefon Virijevića.

Neposredno pre ili na dan 20. juna 2008. godine, Radivoje Virijević je sreo Boljevića na ulici i požalio mu se da je Todor nastavio da šalje tekstualne poruke.

Dana 19. juna 2008. godine, Todor je poslao tri tekstualne poruke na mobilni telefon Virijevića. Prva poruka je poslata u 05:57 sati i sadržala je pretnju “Rekao sam Culi ubiću i tebe i mene a sa drugim te ostavit neću”. Sledeća poruka poslata u 06:05 sati je sadržala pretnju “Prvo ću te sahraniti jer si me dovela i upropastila do kraja ovo ti je zadnja opomena.” Treća poruka poslata u 12:44 sati je sadržala pretnju “Ostavi Nadu na miru jer moja će da bude živa ili mrtva.”

Dana 20. juna 2008. godine između 12:52 i 13:06, Todor Devedžić je poslao tri SMS tekstualne poruke na telefon Danijele Đurić, ćerke Nade Virijevića i optuženog Radivoja Virijevića. U prvoj poruci je pisalo da ako ga Nada ne kontaktira, Todor će “je ubiti i sahraniti joj sve živo.” Takođe je pisalo “Nada mora biti moja živa ili mrtva.” Druga poruka je upozoravala da Nada treba da izgadi stvari sa Todorom “kako ne bi bilo grobova umesto svadbe” i takođe se pretilo da će Todor najpre ubiti Nadu, a potom i sebe.

Dana 20. juna 2008. godine u 19:43, Todor Devedžić je poslao sledeću poruku na mobilni telefon Virijevića koji je bio u posedu Radivoja Virijevića: “I hoću da mi vrati sve što mi je uzela ili ću je ubiti jer mene neće da vuče za nos kao tebe, i neću da je vidim da šeta jer moja je bila i biće jer vidim da je daješ za pare svima.” U to vreme, Radivoje Virijević je bio kod svoje kuće sa svojom suprugom Nadom Virijević, svojim sinom Darkom Virijevićem, Danijelom Đurić i njenim suprugom Dragomirom Đurićem. U,

¹ Transkript SMS poruke poslate sa telefona žrtve na telefon Virijevića dana 8. juna 2008. godine u 15:50.

² Transkript SMS poruke poslate sa telefona žrtve na telefon Virijevića dana 12. juna 2008. u 14:35.

okvirno, 22:30 Danijela Đurić i Dragomir Đurić su odlučili da se vrate kući. Dok su odlazili, Danijela Đurić je obavestila Radivoja Virijevića da je dobila preteće poruke od Todora Devedžića toga dana i pokazala mu tekstualnu poruku koja se odnosila na grobove.

Danijela i Dragomir Đurić su otišli, ostavivši Radivoja, Nadu i Darka Virijevića kod svoje kuće. Radivoje Virijević je tada uzeo automatsku pušku AK-47 M70 kalibra 7.62x39mm sa svog imanja i otišao pešice prema kući Todora Devedžića. Kad je video kako se Todor u svom vozilu približava svojoj kući, Radivoje Virijević je ispalio okvirno 28 metaka iz svoje automatske puške AK-47 u pravcu Todorovog vozila. Vozilo je pogodilo 25 metaka, i Todor je bio pogođen sa bar pet metaka i još sa mnogobrojnim delovima metaka i ostalim stranim telima. Todor Devedžić je preminuo na mestu vozača svog vozila.

Radivoje je ostavio pušku u žbunju i vratio se kući. Nekoliko minuta potom, porodica Todora Devedžića je pozvala telefonom dom porodice Virijević tražeći pomoć i Radivoje i Darko Virijević su otišli na mesto zločina. Na licu mesta, Radivoja je uhapsila policija i odvela ga u policijsku stanicu gde je priznao da je ubio Todora Devedžića i otkrio lokaciju puške.

Radivoje Virijević se izjasnio krivim po tački optužbe neovlašćeno vlasništvo, kontrolu, posedovanje ili upotrebu oružja, suprotno članu 328, stav (2) PKZK. On je svedočio da je pronašao automatsku pušku AK-47 M70 kalibra 7.62x39mm sa serijskim brojem koji je ručno izbrisan (ali sa serijskim brojem 13637 na unutrašnjim delovima) na imanju škole gde je radio. Prisvojio je pušku bez dobijanja važeće dozvole, i potom je upotrebio u ubistvu Todora Devedžića.

2. Dokazi koji utvrđuju činjenične nalaze

Nije bilo svedoka tragičnog događaja koji se desio 20. juna 2008. godine u Velikom Rudaru. Međutim, preko mnogobrojnih i potkrepljujućih izjava svedoka, transkripta SMS tekstualnih poruka, dokumentovanih dokaza u spisu predmeta, izveštaja sa mesta zločina, forenzičkog, balističkog i obdukcijuskog nalaza, činjenična situacija je dovoljno razjašnjena.

Nada Virijević je svedočila da je bila u vezi sa žrtvom Todorom Devedžićem osam godina između 2000. i 2008. godine. Prema Nadi Virijević, veza se završila 6. juna 2008. godine, međutim, ona je dobijala SMS tekstualne poruke od Todora Devedžića nakon prekida veze.³ I Nada Virijević i Radivoje Virijević su svedočili da je 6. juna 2008. Radivoje Virijević primetio da je Nada dobijala mnogo tekstualnih poruka koje su je uznemiravale, i da je on uzeo od nje mobilni telefon. U to vreme, Nada je obavestila Radivoja o svojoj vezi sa Todorom Devedžićem.⁴

³ Zapisnik sa glavnog pretresa, 22. mart 2010., str. 6 – 8.

⁴ Svedočenje Nade Virijević, Zapisnik sa glavnog pretresa, 22. mart 2010, str. 7-8; Svedočenje Radivoja Virijevića, Zapisnik sa glavnog pretresa, 25. mart 2010, str. 3 & 8.

Kosovska policija je privremeno oduzela Nokia mobilni telefon Nade Virijević, i policajac Veselin Kadić je napravio doslovan zapis SMS tekstualnih poruka sačuvanih u mobilnom telefonu koje su primljene sa dva mobilna telefonska broja Tadora Devedžića.⁵ Zapis pokazuje da je 6. juna Todor Devedžić poslao šest poruka na mobilni telefon Nade Virijević. Zapis takođe utvrđuje da je Todor Devedžić, tokom petnaestodnevnog perioda od 6. do 20. juna 2008. godine, nastavio dnevno da šalje mnogobrojne SMS tektualne poruke na mobilni telefon Virijevića, ukupno 71 poruku, od kojih mnoge uključuju pretnje smrću Nadi Virijević.

Radivoje Virijević, Radiša Milentijević i Ivan Milentijević su dali dosledna i potkrepljujuća svedočenja da je tokom ovog vremenskog perioda, na dan ili oko 12. juna 2008. godine, Radivoje tražio od Radiše i Ivana da kažu Todoru Devedžiću da prestane da šalje poruke i da ne kontaktira više porodicu Virijević. Radiša i Ivan Milentijević su razgovarali sa Todorom kao što je Radivoje tražio, ali je Todor odgovorio “Ja volim Nadu, mene ne interesuju moja žena i deca.” Oni su opisali Todorovo ponašanje kao “nenormalno” i “agresivno”. Radiša i Ivan su izvestili Radivoja o detaljima razgovora sa Todorom, i obavestili ga da nije bilo moguće razgovarati sa Todorom kao sa normalnim čovekom.⁶

Kao što pokazuje policijski zapis SMS tekstualnih poruka, Todor Devedžić je nastavio da šalje preteće poruke na mobilni telefon Virijevića nakon razgovora sa Radišom i Ivanom Milentijevićem.

Radivoje Virijević je odlučio da pošalje svoju suprugu Nadu Nebojši Boljeviću, policijskom komandiru koji je bio nadređeni Todoru Devedžiću. Nada Virijević je otišla u kancelariju Boljevića i obavestila ga o pretećim porukama dobijenih od Tadora. U to vreme, mobilni telefon je i dalje bio kod Radivoja Virijevića, i stoga, Nada nije mogla da pokaže poruke Boljeviću. Međutim, on je rekao Nadi da će razgovarati sa Todorom. Nada je obavestila Radivoja da će Boljević razgovarati sa Todorom. Međutim, kada je Boljević razgovarao sa Todorom o tom pitanju, on je porekao da je slao bilo kakve poruke.⁷

Kao što pokazuje policijski zapis SMS tekstualnih poruka, Todor Devedžić je nastavio da šalje preteće poruke na mobilni telefon Virijevića nakon njegovog razgovora sa Nebojšom Boljević.

⁵ Svedočenje Veselina Kadića, Zapisnik sa glavnog pretresa, 24. februar 2010., str. 19-22; Svedočenje Svetislava Milosavljevića, Zapisnik sa glavnog pretresa, 22. mart 2010., str. 4-5; Zapisnik poruka poslatih sa brojeva telefona 063/8279182 i 064/0037653 na broj telefona 062/1990837.

⁶ Svedočenje Radivoja Virijevića, Zapisnik sa glavnog pretresa, 25. mart 2010., str. 3 & 9; Svedočenje Radiše Milentijevića, Zapisnik sa glavnog pretresa, 22. mart 2010., str. 36-40; Svedočenje Ivana Milentijevića, Zapisnik sa glavnog pretresa, 22. marta 2010., str. 42-44.

⁷ Svedočenje Radivoja Virijevića, Zapisnik sa glavnog pretresa, 25. mart 2010., str. 3; Svedočenje Nade Virijević, Zapisnik sa glavnog pretresa, 22. mart 2010., str. 9, 16; Svedočenje Nebojše Boljevića, Zapisnik sa glavnog pretresa, 24. mart 2010., str. 3-4.

Radivoje Virijević je video Nebojšu Boljevića na ulici dana ili oko 20. juna 2008. godine i obavestio ga da je Todor Devedžić nastavio da šalje preteće tekstualne poruke. To je bio kratak razgovor jer je Boljević žurio, ali je obećao da će razgovarati ponovo sa Todorom.⁸

Dana 19. juna 2008. godine, Todor Devedžić je poslao tri tekstualne poruke na mobilni telefon Virijevića, preteći smrću Nadi Virijević, koje su detaljno iznešene gore i zavedene u policijski zapis SMS tekstualnih poruka.⁹

Kao što pokazuje policijski zapis SMS tekstualnih poruka, dana 20. juna 2008. godine u 19:43 Todor Devedžić je poslao SMS tekstualnu poruku na mobilni telefon Virijevića preteći smrću Nadi Virijević, i optužujući Radivoja da je podvodi za novac drugima (iznad dati detalji). Radivoje je bio u posedu mobilnog telefona u to vreme i pročitao je ovu poruku.¹⁰

Danijela Đurić i Radivoje Virijević su pružili detaljne, dosledne i potkrepljujuće dokaze u vezi njihovih međusobnih odnosa u večer 20. juna 2008. Opšte činjenično stanje ove večeri je dalje potkrepljeno svedočenjima Dragomira Đurića, Nade Virijević i Darka Virijevića. Dana 20. juna 2008. godine Danijela i Dragomir Đurić su otišli u kući Radivoja i Nade Virijević i ostali tamo tri do četiri sata. Nada, Radivoje i Darko Virijević su bili prisutni u kući. Približno u 22:30 Danijela i Dragomir su odlučili da se vrate svojoj kući. Radivoje Virijević ih je ispratio do vrata, i neposredno pre odlaska, Danijela je obavestila Radivoja o porukama koje je ranije tog dana primila od Todora. Ona je pokazala Radivoju poruku primljenu u 12:59 koja glasi “kaži Nadi da ne beži nego da sedne sa mnom da na lep način raščistimo stvari, kak ne bi bilo grobova umesto svadbe” i “sposoban sam na sve prvo ću ubiti nju pa onda sebe.” Danijela i Dragomir su potom napustili dom Virijevića.

Prema svedočenju Radivoja Virijevića, koje je generalno bilo dosledno u izjavi koju je dao policiji dana 21. juna 2008. i izjavi datoj tužiocu Ismetu Ujkani dana 13. oktobra 2008. godine, nakon što je video poruku poslatu Danijeli Đurić, on je “potpuno izgubio razum”. Nakon što su Danijela i Dragomir Đurić otišli, Darko Virijević je gledao televiziju, a Nada Virijević je otišla u kupatilo. U stanju mentalne poremećenosti, Radivoje Virijević je izašao iz kuće i uzeo automatsku pušku AK-47 iz svoje šupe. Prepešačio je do komšijske kuće Todora Devedžića i čekao u žbunju. Kada je video Todora kako se u svom automobilu približava svojoj kući, Radivoje Virijević je krenuo da puca na njega iz automatske puške. Pucao je dok se šaržer nije ispraznio.

Policijski, forenzički i obdukcijski nalazi utvrđuju da je ispaljeno 28 hitaca iz AK-47 puške, od kojih je 25 pogodilo vozilo Todora Devedžića. Pet metaka zajedno sa nekoliko

⁸ Svedočenje Radivoja Virijevića, Zapisnik sa glavnog pretresa, 25. mart 2010., str. 3; Svedočenje Nebojše Boljevića, Zapisnik sa glavnog pretresa, 24. mart 2010., str. 3-4.

⁹ Svedočenje Danijele Đurić, Zapisnik sa glavnog pretresa, 22. mart 2010., str. 27.

¹⁰ Svedočenje Radivoja Virijevića, Zapisnik sa glavnog pretresa, 25. mart 2010., str. 3.

dodatnih delova metaka i/li drugih stranih tela je prodrlo u telo Todora Devedžića, koji je preminuo na mestu vozača svog vozila kao rezultat ranjavanja.¹¹

Radivoje Virijević je ostavio pušku u nekom žbunju i vratio se kući nakon pucnjave. Nekoliko minuta kasnije, jedan član porodice Virijević je telefonirao kući Virijevića tražeći pomoć. Radivoje se vratio na mesto zločina i bio uhapšen i odveden u policijsku stanicu u Zvečanu gde je priznao da je ubio Todora Devedžića i rekao policiji lokaciju puške.¹²

3. Verodostojnost svedoka

Sud je utvrdio da su svedočenja dvojice optuženih i svedoka generalno dosledna i jasna, i da potkrepljuju jedno drugo. Ona se stoga smatraju verodostojnim.

Sud uviđa da je bilo nekih nedoslednosti između izjave optuženog Radivoja Virijevića datoj policiji 21. juna 2008. godine, njegove izjave datoj javnom tužiocu dana 13. oktobra 2008. godine i njegovog svedočenja na sudu. Međutim, ove nedoslednosti se uglavnom sastoje u nemogućnosti optuženog da se tokom svedočenja priseti detalja u noći 20. juna 2008. godine. Neke od ovih detalja je on pružio u svojim prethodnim izjavama. Stoga, prethodne izjave i svedočenje optuženog nisu direktno bile u međusobnoj suprotnosti, već se optuženi sećao više detalja neposredno nakon događaja, što bi se logički moglo očekivati. Sud takođe uviđa da je Radivoje Virijević izjavio tužiocu da je on lično otišao da razgovara sa Nebojšom Boljevićem o pretećim tekstualnim porukama Todora Devedžića. Međutim, tokom glavnom pretresa utvrđeno je da je Nada Virijević ta koja je otišla u kancelariju Boljevića, a ne Radivoje.¹³ Ovo neslaganje može biti greška u pisanju tokom zapisivanja izjave, ili pogrešna izjava Radivoja zbog konfuzije koja je proizašla iz njegovog uzrujanog mentalnog stanja.

4. Darko Virijević

Po pitanju optuženog Darka Virijevića, koga je tužilaštvo optužilo za saučesništvo u teškom ubistvu i neovlašćeno vlasništvo, kontrolu, posedovanje ili upotrebu oružja, nije bilo utvrđeno van svake sumnje tokom glavnog pretresa da je Darko Virijević učestvovao na bilo koji način u ubistvu Todora Devedžića. Svedočenja Nade Virijević i Radivoja Virijevića potkrepljuju svedočenje Darka Virijevića na sudu da je on bio kod kuće i

¹¹ Forenzički identifikacioni izveštaj od strane Veselina Kadića, predmet br. 2006-BG-014, 21. jun 2008.; Izveštaj kriminalističkog ispitivanja – vatreno oružje i pronađeni delovi, Centralna kriminalistička laboratorija Kosovske policijske službe, od strane balističara Hirije Hodže; Obdukcijiski nalaz, Kancelarija za nestala lica i forenziku, br. izv. MA 08-138, 30. jun 2008.

¹² Svedočenje Radivoja Virijevića, Zapisnik sa glavnog pretresa, 25. mart 2010., str. 4; Izjava Radivoja Virijevića datoj policiji, 21. jun 2008.; Istražni izveštaj od strane Svetislava Milosavljevića, br. 2000-BG-064.

¹³ Svedočenje Nade Virijević, Zapisnik sa glavnog pretresa, 22. mart 2010., str. 9; Svedočenje Nebojše Boljevića, Zapisnik sa glavnog pretresa, 24. mart 2010., str. 3.

gledao fudbalsku utakmicu na televiziji u vreme kada je Radivoje Virijević pucao i ubio Todora Devedžića. Pored toga, nije bilo podnetih dokaza da je Darko Virijević pomogao Radivoju Virijeviću na bilo koji način pre ili nakon izvršenja ubistva.

Sud uviđa da forenzički laboratorijski testovi zaključuju da su ostaci inicijalnog paljenja metka pronađeni i na desnoj i na levoj ruci Darka Virijevića.¹⁴ Međutim, na osnovu isključivo ovih rezultata testova sud ne može čvrsto da utvrdi da li ostaci paljenja potiču iz AK-47 automatske puške u momentu pucanja na Todora Devedžića ili iz kontakta sa Radivojem Virijevićem i predmeta koje je držao. Stoga, ne može se utvrditi da je Darko Virijević učestvovao u stvarnom pucanju na Todora Devedžića.

Zbog ovih razloga, sudsko veće je oslobodilo Darka Virijević svih optužbi.

E. Odbačeni zahtevi

Tokom glavnog pretresa, bilo je dva zahteva koje je usmeno podnela oštećena strana Slavica Devedžić po pitanju predloga za saslušanje svedoka. Oba zahteva je sudsko veće odbilo jer oštećena strana nije mogla da utvrdi značaj svedočenja predloženih svedoka za predmet u pitanju.

Dana 23. februara 2010. godine, oštećena Slavica Devedžić je predložila da se za svedoke pozovu Ilinka Milojević (sestra Todora Devedžića) i Zorica Antonijević (ćerka Slavice i Todora Devedžića).¹⁵ Ona je tvrdila da će ova dva svedoka svedočiti o tome kako je Nada Virijević pretila Todoru Devedžiću. Tokom saslušanja na glavnom pretresu dana 24. februara 2010. godine, sudsko veće je objavilo svoju odluku da odbaci predložene svedoke jer "oštećena strana nije potkrepila da bi dva predložena svedoka mogla imati značajne informacije za ovaj predmet"¹⁶. Sudsko veće je objasnilo da nije bilo potkrepljujućih dokaza u zapisu SMS tekstualnih poruka da je Nada Virijević pretila Todoru Devedžiću, i da detalji veze i međusobnih odnosa između Nade Virijević i Todora Devedžića nisu bili predmet suđenja.

Dana 22. marta 2010. godine, oštećena Slavica Devedžić je predložila da se Milan Stević pozove za svedoka da posvedoči da mu se Todor Devedžić žalio tri dana pre ubistva kako ga porodica Virijević neće ostaviti na miru i kako su mu pretili. Sudsko veće je donelo odluku istog dana, odbacujući predlog, jer nije utvrđeno da je svedok imao informacije značajne za ovaj predmet. Transkripti poruka poslatih Nadi Virijević i Danijeli Đurić dokazuju da su se pretnje Todora Devedžića nastavile do poslednjeg dana. Čak i da je bilo pretnji od strane Nade Virijević, to ne bi promenilo značajnu činjeničnu situaciju.¹⁷

¹⁴ Izveštaj sa ispitivanja od strane višeg veštaka Vedrana Nuića, Centar za forenzička ispitivanja Ivan Vučetić (Zagreb, Hrvatska), 23. oktobar 2008.

¹⁵ Zapisnik sa glavnog pretresa, 23. februar 2010., str. 11-13.

¹⁶ Zapisnik sa glavnog pretresa, 24. februar 2010., str. 2.

¹⁷ Zapisnik sa glavnog pretresa, 22. mart 2010., str. 46-48.

F. Pravna kvalifikacija

1. Primenljiv zakon

Krivična dela su učinjena 20. juna 2008. godine. U to vreme, Privremeni krivični zakon Kosova (PKZK) koji je počeo da se primenjuje 6. aprila 2004. je bio primenljiv zakon. Shodno članu 2, stav (1) PKZK, zakon koji je u primeni u trenutku počinjenja krivičnog dela biće primenjen na izvršioca dela. Pored toga, nije bilo izmena u zakonu koji bi bio povoljniji za izvršioca dela, shodno članu 2, stav (2) PKZK.

Zbog posebnih okolnosti u severnoj Mitrovici i severnim opštinama u Mitrovačkom okrugu, i u vezi krivičnog proceduralnog zakona, sudsko veće se poziva na Privremeni zakon o krivičnom postupku Kosova (PZKPK) koji je ušao u primenu 6. aprila 2004. godine. Sud uviđa da primenjeni stavovi PZKPK su potpuno identični Zakonu o krivičnom postupku Kosova koji je počeo da se primenjuje 6. januara 2009. godine.

2. Ubistvo učinjeno u stanju duševne poremećenosti

Čvrsto je utvrđeno da je optuženi Radivoje Virijević kriv za učinjeno delo ubistva Todora Devedžića, jer je to priznao policiji i na sudu, a potkrepljujuće izjave svedoka potvrđuju njegovo priznanje. Međutim, nakon celokupnih izvedenih dokaza tokom glavnog pretresa, sud nalazi da elementi krivičnog dela teško ubistvo prema članu 147, stav (3) PKZK, za koje se optužuje u optužnici, nisu dokazani.

Tačnije, okolnosti oko ubistva Todora Devedžića pružaju primer iz udžbenika za klasifikaciju ubistva učinjenog u stanju duševne poremećenosti shodno članu 148 PKZK. Krivično delo se sastoji iz sledećih elemenata:

- Počinilac dela je doveden u stanje teškog šoka.
- Šok je izazvan napadom, maltretiranjem ili teškim uvredama od strane ubijene osobe
- Počinilac dela je doveden u ovo stanje ne svojom greškom.
- Počinilac dela ubija žrtvu u ovom stanju.

Svi ovi elementi su utvrđeni dokazima.

Tokom perioda od 6. do 20. juna 2008. godine, Radivoje Virijević je doveden u stanje teškog šoka maltretiranjem i teškim uvredama od strane Todora Devedžića.

Ovo stanje Radivoja Virijevića je počelo da se razvija 6. juna 2008. godine šokantnim saznanjem o osmogodišnjoj vezi njegove supruge sa Todorom Devedžićem, komšijom i bliskim prijateljem kome je Radivoje godinama pomagao, jer je porodica Devedžić raseljena iz Srbije. Radivoje je svedočio da je njegova reakcija na ove vesti bila veoma

loša i da nije mogao da se smiri.¹⁸ Osećao se “poniženo kao čovek, totalno ponižen, stideo se čak i pred bilo kojim malim detetom koje je viđao na ulici.”¹⁹ Nije mogao da prestane da se pita kako je njegova supruga mogla to da učini, i kako i gde su mogli da se sreću tokom osam godina bez njegovog znanja.²⁰ Međutim, uprkos njegovom šoku i poniženju, Radivoje je odlučio da oprostí vezu supruzi.

Na osnovu svog radnog iskustva, veštak Nada Morina je svedočila da je preljuba prestup koji se normalno ne prašta na južnom Balkanu, i da u Radivojevom posebnom okruženju, takvi incidenti se univerzalno osuđuju. U ovom društvenom okruženju, Radivoje je pretrpeo težak stres nakon saznanja o vezi svoje supruge i bio je postíđen pred svojom porodicom i komšilikom. Dalje, Radivoje je i dalje bio pod stresom čak i nakon što je oprostio neverstvo svojoj supruzi, i morao je da koristi više energije nego obično kako bi funkcionisao u svom svakodnevnom životu.²¹

Stres se i dalje nagomilavao nakon oprostaja veze, izazvan stalnim i agresivnim ponašanjem Todora Devedžića. Tokom petnaest dana Radivoje Virijević je i dalje bio ponižen, pod stresom, i uznemiravan neprestanim SMS tekstualnim porukama Todora Devedžića u kojima je jasno izrazio da je smatrao da je Nada Virijević pripadala njemu i da nije prihvatio prekid veze. Pored toga, Todorove poruke su sadržale svakodnevne pretnje smrću Nadi Virijević. Radivoje Virijević je svedočio da svaki put kada bi dobio novu poruku od Todora da se osećao kao da je njegov razum “samleo mlin” Ovo osećanje je stalno bilo prisutno tokom tih petnaest dana, ali se pojačavalo u nekim trenucima.²²

Stres se još dodatno pojačao činjenicom da svi miroljubivi naponi koje je Radivoje Virijević uložio kako bi ublažio situaciju nisu uspeli da imaju pozitivan ishod. On je najpre preko telefona rekao Todoru Devedžiću 6. juna 2008. godine da je njihovo prijateljstvo gotovo i da nikada neće ući u kuću jedan drugome.²³ Međutim, Todor je tada počeo da šalje preteće tekstualne poruke na mobilni telefon Nade Virijević. Radivoje je potom poslao svoje rođake, Radišu i Ivana, da se suoče sa Todorom po pitanju poruka i da mu kažu da prestane da uznemirava porodicu Virijević. Ovo nije uticalo na Todora, koji je nastavio da šalje konstantne preteće tekstualne poruke. Radivoje je tada poslao svoju suprugu, Nadu, kod Todorovog nadređenog na poslu da traži da izvrši uticaj na Todora kako bi ga zaustavio da dalje šalje tekstualne poruke, a poruke su se nastavile.

Prema psihologu Nadi Morini, stalne tekstualne poruke koje je slao Todor Devedžić su izložile Radivoja “ponovljenim provokacijama” i rezultirale su u svakodnevnom nagomilavanju stresa.²⁴ Njegova stabilnost se sve više i više umanjivala ovim naknadnim događajima.²⁵

¹⁸ Svedočenje Radivoja Virijevića, Zapisnik sa glavnog pretresa 25. mart 2010., str. 6.

¹⁹ Svedočenje Radivoja Virijevića, Zapisnik sa glavnog pretresa 25. mart 2010., str. 9.

²⁰ Svedočenje Radivoja Virijevića, Zapisnik sa glavnog pretresa 25. mart 2010., str. 9-10.

²¹ Svedočenje Nade Morine, Zapisnik sa glavnog pretresa, 24. mart 2010, str. 6-7

²² Svedočenje Radivoja Virijevića, Zapisnik sa glavnog pretresa 25. mart 2010., str. 5

²³ Svedočenje Radivoja Virijevića, Zapisnik sa glavnog pretresa 25. mart 2010., str.. 9.

²⁴ Svedočenje Nade Morine, Zapisnik sa glavnog pretresa, 24. mart 2010, str. 6.

²⁵ Svedočenje Nade Morine, Zapisnik sa glavnog pretresa, 24. mart 2010, str. 10.

Konačno, dana 20. juna 2008., nakon prvobitnog šoka zbog veze i petnaestodnevnog nagomilavanja stresa, mentalna uzrujanost Radivoja Virijevića je kulminirala u stanje teškog šoka. U 19:43 on je dobio još jednu poruku od Todora Devedžića koja optužuje Radivoja za “podvođenje” Nade drugim muškarcima za novac. U tom trenutku, ova poruka je uznemirila Radivoja “više nego ostale prethodne poruke” i on se osećao posebno uvređenim.²⁶ U otprilike 22:30, njegova ćerka Danijela ga je obavestila da joj je Todor takođe slao tekstualne poruke toga dana, i pokazala mu tekstualnu poruku koju je dobila i koja je upozoravala na grobove umesto svadbe. Radivoje je svedočio da je nakon što je video ovu poruku “potpuno izgubio razum”, da nije znao šta da radi i da mu se pomračilo.²⁷

Prema nalazu psihologa,

Psihološki-društveni-emocionalni pritisak i nagomilani stres kojim je [Radivoje Virijević] bio izložen doveli su do ovog unutrašnjeg psihičkog konflikta ličnosti koji je iziskivao trošenje psihičke energije i za posledicu imao poremećaj ličnosti u integraciji funkcionalne stabilnosti, i smanjenje njegovih adaptivnih sposobnosti.

Sa psihijatrijskog gledišta, osobe suočene sa takvim iskustvom su “pod intenzivnim afektivnim pristiskom koji utiče na njihovu svest i razum u užem smislu reči” u kritičnom trenutku u vremenu.

Veštak psiholog Nada Morina je potvrdila u svom svedočenju da je u kritičnom trenutku, Radivoje Virijević bio u ovom stanju, poznato kao “afektivni tunel”. Satima pre ubistva, Radivoje Virijević je bio “izuzetno razdražljiv” kao posledica nagomilanog stresa zbog poruka koje je dobijao, koje su ga emocionalno destabilizovale.²⁸

Radivoje Virijević je bio doveden u ovo stanje teškog šoka bez svoje krivice.

Jasno je da je Radivoje Virijević bio doveden u ovo stanje teškog šoka radnjama Todora Devedžića – posebno njegovim odbijanjem da prihvati prekid svoje veze sa Nadom Virijević i njegovim konstantnim uvredljivim i pretećim tekstualnim porukama uprkos pokušajima treće strane da interveniše.

U ovom stanju teškog šoka Radivoje Virijević je ubio Todora Devedžića.

U izveštaju psihologa se zaključuje da je u trenutku počinjenja krivičnog dela Radivoje Virijević bio “pod uticajem afektivne napetosti i poremećaja stabilnosti integralnih mentalnih funkcija koje su umanjile njegovu sposobnost da kontroliše i razume svoje

²⁶ Svedočenje Radivoja Virijevića, Zapisnik sa glavnog pretresa 25. mart 2010., str. 3.

²⁷ Svedočenje Radivoja Virijevića, Zapisnik sa glavnog pretresa 25. mart 2010., str. 4.

²⁸ Svedočenje Nade Morine, Zapisnik sa glavnog pretresa, 24 March 2010, str. 6.

radnje”. U prilog ovome je i svedočenje Radivoja Virijevića po pitanju njegovog nagomilanog stresa i emocionalnog stanja u noći 20. juna 2008. godine kada je “izgubio razum” i ubio Todora Devedžića.

3. *Krivična odgovornost Radivoja Virijevića*

Jasno je iz izveštaja psihologa i svedočenja veštaka psihologa Nade Morine da je Radivoje Virijević bio u stanju umanjene uračunljivosti u vreme ubistva. On je emocionalno bio iznuren i njegova kontrola nad svojim radnjama je bila umanjena.²⁹ Međutim, ne može se smatrati da je on bio mentalno nesposoban, niti da je imao umanjenu mentalnu sposobnost kao što se zahteva članom 12 PKZK, jer je njegova sposobnost da kontroliše sebe i razume posledice svojih dela bila ograničena, ali ne suštinski. Član 12 stav 2 zahteva “značajno umanjenu” sposobnost.

G. Izricanje presude

Prilikom izricanja krivične kazne, sud mora voditi računa o opštoj svrsi kazne – da suzbije društveno opasne radnje tako što će odvratiti druge od činjenja sličnih krivičnih radnji – i o zasebnoj svrsi – da spreči počinioca dela da ne ponovi isto delo. U ovom predmetu, sudsko veće je došlo do zaključka da će do gore pomenute duple svrhe doći samo ako se primeni izrečena zatvorska kazna.

U određivanju dužine kazne, sud mora da proceni sve olakšavajuće i otežavajuće faktore, shodno članu 64 stav (1) PKZK. Veće je uzelo kao olakšavajuće okolnosti porodično stanje optuženog, njegovo zdravstveno stanje, da nije ranije osuđivan, i da se izjasnio krivim za neovlašćeno posedovanje i upotrebu oružja, kao i da je priznao činjenicu da je ubio Todora Devedžića. Veće je takođe uzelo u obzir da je Radivoje Virijević preduzeo istinske napore da na miran način reši problem između sebe i svog bivšeg bliskog prijatelja, i da je pokušao da ostane smiren i da se pomiri sa onim što je za njega bio jako sraman događaj. Veće je uzelo kao otežavajuće okolnosti porodično stanje žrtve, da je on bio otac šestoro dece.

Za krivično delo ubistva u stanju duševne poremećenosti, zakon propisuje zatvorsku kaznu u trajanju od jedne do deset godina. Imajući u vidu sve olakšavajuće i otežavajuće okolnosti, sudsko veće je izreklo zatvorsku kaznu u trajanju od šest godina za ovo krivično delo.

Za krivično delo neovlašćeno vlasništvo, kontrolu, posedovanje ili upotrebu oružja, zakon propisuje zatvorsku kaznu u trajanju od jedne do četiri godine. Sudsko veće je izreklo zatvorsku kaznu u trajanju od dve godine za ovo krivično delo.

²⁹ Svedočenje Nade Morine, Zapisnik sa glavnog pretresa, 24. mart 2010., str. 6.

Pošto je optuženi učinio dva krivična dela, shodno pravilima za računanje sjedinjene kazne, jedinstvena kazna mora biti veća od svake zasebne kazne, ali ne toliko visoka kao zbir propisanih kazni. Stoga, sud je izrekao jedinstvenu zatvorsku kaznu u trajanju od sedam godina.

Optuženi je u sudskom pritvoru od 21. juna 2008. godine. Ovaj period je uračunat u izrečenu zatvorsku kaznu, shodno članu 73, stav 1 PKZK.

H. Oduzeti predmeti

Oružje korišćeno u ovim krivičnim delima, automatska puška AK-47, proizvedena u "Zastavi" – Kragujevac, model M-70 AB, kalibra 7,62, sa serijskim brojem koji je ručno izbrisan (ali sa serijskim brojem 13637 na unutrašnjim delovima) se oduzima shodno članu 60, stavu (1) i članu 328, stavu (5) PKZK.

I. Troškovi

Pošto je Radivoje Virijević proglašen krivim, on mora nadoknaditi svoj deo troškova krivičnog postupka shodno članu 102 stavu (1) PZKPK, osim troškova usmenog i pisanog prevođenja. Shodno članu 100, stavu (2) PZKPK, sud će doneti zasebno rešenje o iznosu troškova kada se dobiju takvi podaci.

Zbog oslobađanja Darka Virijevića svih optužbi, shodno članu 103, stavu (1) PZKPK, troškovi krivičnog postupka po članu 99, stavu (2), podstavovima 1 do 5 PZKPK, njegovi neophodni troškovi i naknada i neophodni izdaci njegovog branioca, kao i troškovi usmenog i pisanog prevođenja biće isplaćeni iz budžetskih sredstava.

J. Imovinski zahtev

Dana 10. marta 2010. godine, oštećena stranka je podnela imovinski zahtev u svoje ime, u ime svoje dece, i sestara i braće žrtve. Ona je podnela dokumente u prilog svom zahtevu dana 20. aprila 2010. godine.

Imovinski zahtev oštećenih stranaka je delimično odobren. U roku od petnaest dana od pravnosnažnosti ove presude, optuženi Radivoje Virijević je u obavezi da plati 3.950 (tri hiljade devet stotina i pedeset) evra na ime materijalne štete Slavici Devedžić. Ovo predstavlja materijalnu štetu u vezi troškova sahrane i povezanih obreda po verskim i lokalnim običajima, kao i podizanja spomenika, što je potkrepljeno dokumentima i računima.

Kako bi se utvrdilo da li i do koje mere su zahtev za originalnu kupovnu cenu vozila i zahtevi za strah i bol opravdani, postojala bi potreba za dodatnim ispitivanjem i dokazima, što bi značajno odložilo krivični postupak.

Zbog toga, veće je naložilo oštećenim stranama da podnesu zasebnu tužbu u parničnom postupku za ostatak imovinskog zahteva, shodno članu 112, stav (2) PZKPK).

Okružni sud u Mitrovici
P. br. 32/09

Napisano na engleskom, zvaničnom jeziku.

zapisničar

predsednik veća

Tara Khan

Hajnalka Veronika Karpati

član veća

član veća

Klaus Jung

Nikolaj Enčev

Pravni lek:

Ovlašćena lica mogu uložiti pismenu žalbu protiv ove presude preko Okružnog suda u Mitrovici Vrhovnom sudu Kosova u roku od 15 dana od datuma prijema primerka presude, shodno članu 398, stav (1) PZKPK.